

Kalliopohja

7. vuosikerta 2/2010

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
OTO-saarnaajien ja -työntekijöiden lehti

Pääkirjoitus - Rakkaat kristityt

Evankeliumi

Tässä lehdessä olemme keskittyneet evankeliumin teemaan. Mietimme lehden toimituksen palaverissa, miten voisimme lähestyä teemaa. Tiivistimme aiheen kolmeen kysymykseen. Miten voimme viedä evankeliumi eteenpäin? Miten voimme tavoittaa ihmisiä, jotka ovat evankeliumin ulkopuolella? Miten voimme hyödyntää mediaa evankeliumin levittämisessä?

Tehtävä

Matt. 28: 18 – 20: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”

Evankeliumin levittäminen on Kristuksen antama pyhä tehtävä meille jokaiselle kristitylle. Se kuuluu yleiseen papputeen. Se on jokaisen kristityn etuoikeus. Kun Jumalan pyhä sana on tullut eläväksi ihmisen sydämeen ja ihminen on henkilökohtaisesti saanut evankeliumista varmuuden, että hänen syntinsä on todella annettu jo anteeksi Jeesuksen Kristuksen sovitustyön kautta, niin ei siitä voi olla kertomatta. Miksi? Kaiken anteeksisaanut sydän palaa halusta kertoa myös toisille, että sinäkin saat uskoa syntisi anteeksi ja pääset taivaaseen Kristuksen sovintoveren kautta. Kristityllä on siis huoli muista ihmisistä.

Apuvälineitä

Into ja voima evankeliumin levittämiseen ei tule syntisestä ihmisestä itsestään. Jumalan Pyhä Henki antaa syntiselle ihmiselle voiman ja innon evankeliumin levittämiseen. Se on

kokonaan Jumalan tekoa, jos ja kun syntinen ihminen saa tilaisuuden puhua siitä, mitä Kristus on hänen puolestaan tehnyt.

Tähän lehteen olemme keränneet muutamia tapoja ja keinoja, miten voit levittää evankeliumin median avulla. Voimme tavoittaa nykyisten apuvälineiden avulla nopeasti ihmisiä. Esko Haapalainen on laatinut kirjoituksen, miten voi mediaa hyödyntää evankeliumin levittämisessä.

Tarvitsemme kuitenkin hengellisiä tilaisuuksia, messuja, seuroja ja pienpiirejä, mihin evankeliumin ulkopuolella olevia ihmisiä ohjataan. Tarvitsemme Jumalan sanaan ja sakramentteihin perustuvia hengellisiä tilaisuuksia, joissa voimme hoitaa synnintuntoon tulleita ihmisiä, itseämme unohtamatta. Sinä voit olla mukana rakentamassa ja synnyttämässä näitä Jumalan sanan mukaisia seurakuntia evankelisen kansan keskuuteen. Siinä on meillä jokaisella etuoikeus olla Jumalan työkäsinä ja -sormina.

Rohkeus

Uskallanko lähteä? Onko minulla rohkeutta kertoa? Näitä asioita meistä jokainen miettii mielessään, kun kohtaamme tuntemattomia tai tuttuja ihmisiä. Jäädään Siionin kanteleen laulun 143 sanojen varaan.

SK 143: ”Leiristä ulos lähdethän luo Herran Jeesuksen. Saat siellä nähdä ystävän ja ristin verisen. ... Vain

siihen ristiin Kristuksen nyt käännä katseesi. Niin poistuu syyte syntien, saat rauhan mieleesi.”

Jäädään Jumalan pyhän sanan ja armon varaan!

Hannu Keskitalo

Yhteystiedot/ Toimituskunta

Päätoimittaja/toimitussihteeri
Hannu Keskitalo
Espoontie 16 B 12
02770 Espoo
0500-952474
hannu.keskitalo@elisanet.fi

Sisälähetysjohtaja
Heikki Haataja
050-5482347
heikki.haataja@sley.fi

Aluejohtaja
Esa Luomaranta
040-5036397
esa.luomaranta@sley.fi

Toimittajat:
Esko Haapalainen
040-5379945
esko.haapalainen@gmail.com

Vesa Naskali
044-3443330
vesa.naskali@kolumbus.fi

Taitto:
Kaisa Koponen

Kannen kuva:
Kaisa Koponen

Lähetyskentältä kuuluu - Lähetystyön haasteita tänään

Lähetystyössä tulee aina rukoillen miettiä ja harkita mihin resursseja voidaan keskittää. Nyt elämme aikoja, jolloin taloudelliset resurssit ovat kaventuneet monilla lähetysjärjestöillä. Kansainvälisesti tarkastellen moni lähetys on joutunut pienentämään työnsä volyymia. Lähetysten työaloille lähetettyjen työntekijöiden määrä on laskenut niin Suomessa kuin kansainvälisesti.

Suomen ev.-lut. kirkon tilasto vuodelta 2009 kertoo lähettejä olleen yhteensä 362. Tähän lukuun on laskettu koti-

maankaudella olleet sekä Suomesta käsin työtä tehneet lähetit. Kentällä lähettejä oli yhteensä 275 (Kirkon lähetystyön keskuksen tilasto). Vuonna 2006 lähettien kokonaismäärä oli 412 henkeä. Laskua oli siis muutamassa vuodessa jo tullut 50 henkeä.

Lähettien määrän vähenemiseen on varmasti monia eri syitä. Kokonaistasolla katsottuna tilasto kuitenkin kertoo vakavan asian. Evankeliumin julistuksen volyymi on vähentynyt. Kuitenkin maailmassa tarvittaisiin juuri Sanalle uskollista luterilaista lähetystyötä.

Resurssien vähetessä on mietittävä mihin niitä voidaan suunnata. Usein on järkevämpää keskittää resursseja muutamisiin avainkohteisiin. Lähetysteologiassa usein käytetty käsite on 10/40 -ikkuna. Tämä tarkoittaa 10. ja 40. pohjoisen leveyspiirin väliin jäävää aluetta. Sley'n lähetyskentistä tälle alueelle sijoittuu Sudan ja Japani. Ne ovat kaksi hyvin erilaista maata. Japani on hyvin kehittynyt ja varakas valtio, Sudan taas varsin köyhä, mutta sillä on kuitenkin paljon hyödyntämättömiä luonnonvaroja. Kuitenkin näitä maita yhdistää se, että niissä on vähän kristittyjä. Sudanissa valtauskonto on islam. Japanissa buddhalaisuus ja shintolaisuus ovat enemmistönä. Suuri osa japanilaisista harjoittaa kumpaakin uskontoa yhtä aikaa.

10/40 -ikkunassa edellä mainitut uskonnot ovatkin vahvoilla. Lisäksi ei voi olla mainitsematta hindulaisuutta, joka on Intian pääuskonto. Kristityt ovat tällä alueella vähemmistössä. Maailman väkirikkaimmat valtiot sijoittuvat tähän maantieteelliseen lokerikkoon. Jeesuksen antama lähetyskäsky koskee myös näitä valtioita ja tätä aluetta. Erityisesti muslimien keskuuteen tulee kristillisen lähetystyön tähdätä. Islamilaiset maat ovat toisaalta rajoitetun pääsyn maita tai jopa täysin suljettuja perinteisen lähetystyön kannalta. Lähetystyössä on kuitenkin kysymys Jumalan valtakunnan työstä. Evanke-liumi on saatettava kaikkien kansojen kuultavaksi ja omistettavaksi.

Apostolien tekojen luvusta 12 voimme lukea kuinka mahdollomalta näyttävä tilanne oli Pietarilla, kun hän oli vangittuna. Kuitenkin Jumala lähetti enkelinsä hakemaan hänet pois vankilasta: portit aukenivat. Jumala on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Tällä hetkellä esimerkiksi lähetyksessä mahdollomalta näyttävä tilanne voi myös muuttua. Ainakin meidän tulee rukoilla Jumalalta, että Hän avaisi oikeat ovet oikeaan aikaan. Nyt suljettu tai rajoitetun pääsyn maa voi jossain tilanteessa muuttuakin sellaiseksi maaksi, johon voi päästä lähettämään lähetystyöntekijöitä.

Samalla kun tähtäämme siihen, että voimme lähettää omia pitkäaikaisia lähettejä, on hyvä tutkia myös muita vaihtoehtoja lähetystyössä. Lyhytaikainen lähetystyö on viime aikoina ollut yleistyvää kehityssuuntaa. Kumpiakin tarvitaan, niin pitkäaikaisia kuin lyhytaikaisia lähettejä. Lyhytaikaiseen lähetystyöhön lähtemisen kynnyks on matalampi ja rekrytoinnin kannalta potentiaalinen joukko on suurempi. Myös kansallisten kirkkojen ja niiden työntekijöiden tukeminen on tärkeä lähetystyömuoto. Tämä voi tulla kyseeseen esimerkiksi siirtymävaiheessa, jossa lähettien määrä on vähenemässä ja kansallinen kirkko on vahvistunut ottamaan suuremman vastuun työstä.

Jumalan valtakunnan työssä tarvitsemme apua toinen toisiltamme ja sitä myös saamme ottaa vastaan. Tästä voin kertoa hyvin läheltä tulevan esimerkin.

Olen tällä hetkellä auttamassa Kenian evankelis-luterilaista kirkkoa, kun olen kouluttamassa sille työntekijöitä Matongon teologisessa seminaarissa. Tämän päätehtävänä ohella avustan mahdollisuuksien ja voimieni mukaan myös seurakuntia saarnaamalla niissä ja hoitamalla armonvälineitä. Kenian evankelis-luterilainen kirkko on puolestaan suurella tavalla auttanut minua, kun arkkipiispa Obare ordinoi minut täällä papiksi.

Myös laajemmassa mittakaavassa alamme nähdä kuinka lähetystyön kautta syntyneistä kirkoista monet ovat vahvistuneet tunnustukselliseksi luterilaisiksi kirkoiksi. Niillä on meille teologisessa mielessä paljon annettavaa näinä lopun aikoina, kun näemme vastaavasti pohjoismaisten ennen niin vahvojen luterilaisten kirkkojen liberalisoituneen ja suuressa mittakaavassa menettäneen luterilaisen identiteettinsä.

Ari Lukkarinen
pastori, Kenia

Ajankohtaista

Valtakunnallinen Evankeliumijuhla Kälviällä

Valtakunnallinen Evankeliumijuhla 2010 Kälviällä heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna kokosi arviolta noin 14000 juhluvierasta. Saimme jälleen iloita lasten, nuorten ja perheiden suuresta määrästä. Myös Sleyn vapaaehtoistyöntekijät olivat runsaslukuisesti mukana. Meillä oli myös oma kokoontuminen, jossa rohkaisimme ja innostimme toisiamme evankeliumin työhön. Kälviän juhlista on tullut poikkeuksellisen paljon kiitollista palautetta – varmasti myös Taivaan Isän suuntaan!

Kiitos Esa – tervetuloa Ville!

Vapaaehtoistyöntekijöiden kokouksessa Kälviällä kerroimme, että Luomarannan Esan ”tuuraus” Sleyn vapaaehtoistyöntekijöiden koulutuksesta vastaavana työntekijänä päättyy, ja Auvisen Ville tulee jatkamaan ”keskeytynyttä” työtään tästä syksystä alkaen. Ville oli kolme vuotta lähetystyössä Sambianssa ja on palannut takaisin kotimaan työhön. Kiitämme Esaa ja toivotamme Villen tervetulleeksi!

Tampereen Luther-talo ostettiin takaisin

Kerroin tällä palstalla viime syksynä, että Sley on myynyt Tampereen Luther-talon ja tilalle etsitään uudet kokoontumistilat. Erittäin hyvät tilat löytyivätkin, mutta kauppaa niistä ei lopultakaan syntynyt. Niinpä Sleyn johto päätti ostaa Luther-talon takaisin, ja ainakin monet työmme ystävät Tampereella sekä paikalliset työntekijät ovat pitäneet tätä ratkaisua erinomaisena. Iso etu on keskeinen sijainti – esimerkiksi rautatieasemalle on matkaa alle puoli kilometriä.

Uusia työntekijöitä

Sleyn hallitus on kutsunut kolme uutta työntekijää kotimaan kentälle. Savo- Karjalaan pastori Manu Ryösö, Pohjois-Suomeen TM Samuel Korhonen ja Satakuntaan TM Juhana Tarvainen. Manu on vihitty Inkerin ev.lut. kirkon pappisvirkaan muutama kuukausi sitten. Samuelin ja Juhanan pappisvihkimysten osalta elämme toivossa, että ne aikanaan järjestyvät. Pidämme vihkimystä sikäli tärkeänä, että yhä lisääntyvät ja kasvavat Sanan ja Sakramenttien yhteisöt –

jumalanpalvelusyhteisöt – tarvitsevat paimenensa.

Sley-Media Oy:n toimitusjohtaja vaihtui

Sanansaattajaa, Nuottaa ja Vinkkiä kustantavan - Sleyn omistaman osakeyhtiön - uudeksi toimitusjohtajaksi on kutsuttu Hannu Kippo. Hannuhan on pitkän linjan työntekijä Sleyssä. Hän jatkaa edelleen myös Sanansaattajan päätoimittajana. Edellinen toimitusjohtaja, Teemu Kakkuri, on perustanut oman yrityksen. Toivomme, että Teemu voisi palvella edelleen myös Sleyn kentässä.

Lehdet kaipaavat uusia lukijoita

Lopuksi visio: Kun jokainen Sleyn päätoiminen ja vapaaehtoinen työntekijä hankkii yhden – siis yhden!! – tilauksen Sanansaattajalle, Nuotalle ja Vinkille, niin – ajattele – se merkitsee lehdillemme satoja ja taas satoja uusia lukijoita. Evankeliumi saavuttaa uusia ihmisiä, ja Sley-Median erittäin heikko talouskin kohentuu - ja avautuu uusia mahdollisuuksia kehittää tavoitettavaa työtä!

Heikki Haataja

Saarnan juuret

Tämän palstan tarkoituksena on tarjota saarnan/puheen juuria, aineksia, joista kukin voi omalla persoonallisella tavallaan rakentaa oman puheensa. Tämä ei siis ole valmis puhe. Palsta pyrkii tarjoamaan yhteen Raamatun tekstiin taustatietoja ja liittymäkohtia muualle Raamattuun sekä kristinoppiin.

Muista pyhittää lepopäivä, Luuk. 14: 1 - 6

Tätä evankeliumitekstiä voisi nimittää Jeesuksen katekismusluennoksi 3. käskystä. Mooseksen laki käski pitää sapatin perustellen sitä a) ihmisen levon tarpeella ja b) sen päivän pyhittämällä. Lain rikkojaa uhkasi kuolemantuomio. Sapattikäskyn tärkeys oli siinä, että se oli merkki Jumalan ja kansan välisestä liitosta. Sapatista puhuvia kohtia ovat mm. 2. Moos. 20: 8 – 11; 12; 31: 13 - 14; 34: 21; 35: 2; 5. Moos. 5: 12 – 15.

Sapattikysymys oli tärkeä aihe Jeesuksen ja juutalaisten oppineiden välisissä keskusteluissa, mikä näkyy siinä, että aihe oli usein esillä, ks. mm. Matt. 12: 9 – 14; Mark. 3: 1 - 6; Luuk. 6: 6 - 11; 13: 10 - 17.

Avainsana tekstissä on Jeesuksen kysymys, ”Onko sapatina lupa parantaa vai ei?” Hänen vastustajansa eivät

vastanneet mitään tähän kysymykseen, koska tiesivät, ettei Mooseksen laki kiellä hyvän tekemistä sapatinnakaan. Laki sen sijaan kehottaa toisen auttamiseen, ks. esim. 2. Moos. 23: 4 - 5; 5. Moos. 22: 1 - 4. Näin Jeesus osoitti oppineiden lain tulkinnan kääntyneen lakia ja sen henkeä itseään vastaan.

Yhden sapattikeskustelun päätteeksi Jeesus sanoo, ”Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapatia varten.” (Mark. 2: 27). Lainopettajien laintulkinta oli kääntynyt pääläelleen. Jumalan lain tarkoitus on aina ihmiselle parhaaksi. Lain väärän tulkinnan kautta laista oli tullut ihmisen orjuuttaja. Israelin matkalla törmäsimme jopa koomiseen laintulkintaan: sapatihissiin. Se on hissi, joka pysähtyy jokaisen kerroksen kohdalla. Näin ei tarvitse tehdä työtä sapatina eli painaa sormellaan oikean kerroksen nappia!

Samaisen keskustelun päätteeksi Jeesus sanoo myös näin, ”Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra.” (Mark. 2: 28) Jeesus osoittaa olevansa sapatin yläpuolella, Jumalan lain yläpuolella, siis itse Jumala. Ja niinpä Hän Jumalan valtaa käyttäen paransi tekstimme kertoman sairaan miehen. Näin Jeesus osoitti lakiakin suuremman: rakkauten. Jokainen pelastaa poikansa kai-vosta sapatinnakin, eikö sitten Jumala osoittaisi rakkauttaan joka päivä!

On myös hyvä pohtia, miksi pyhäpäivän lepo on tarpeen tämän päivän ihmiselle tai miksi 'burn out' on niin yleinen sairaus aikanamme. Entä mitä on lepopäivän pyhittäminen? Tämä pohtiminen on hyvä aloittaa Luthe-

rin Vähän Katekismuksen kanssa. ”Meidän tulee niin pelätä ja rakastaa Jumalaa, että emme väheksy Jumalan sanaa ja sen saarnaa, vaan pidämme sen pyhänä, kuuntelemme ja opimme sitä mielellämme.”

Esa Luomaranta

Jobin löytö

Job 14: 11 – 17, (vanha käännös)
Armo ja rauha lisääntyköön meille Isän Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta!

Eiköhän jokainen nuori mies, miksei nainenkin, odota ”hartaan kuin vartijat aamua” asevelvollisuuden päättymistä. Nyt Job sanoo: Jos hän tietäisi heräävänsä kuoleman unesta, hän odottaisi sitä kuin armeijan harmaista kotiin pääsevä. Job kyselee, virkoako ihminen jälleen henkiin, ja luvun alkuun vanhemmassa käännöksessä on koottu se, mitä hän pohtii: Tuonela on ”täydellisen toivottomuuden paikka”, josta Jumala on hävittänyt kaiken toivon. Job haluaisi kuitenkin tarttua toivoon, joka kantaisi käsittämättömien kärsimysten läpi: ”muistaisit minua” (jae 13) ja ”ikäväitsisit kättesi tekoa” (jae 15). Hän ymmärtää olevansa Luojansa käten työtä, jota ikävöidään.

Huomaatko ystävä, että Job ei ole kuin nykyajan vapaa-ajattelijat, joille Jumalaa ei edes ole. Kristittyinä tiedämme ja sana sen opettaa: Ihminen

on luotu Jumalan kuvaksi, mutta tämä kuva meni syntiinlankeemuksessa rikki. Näin Aadamin synty tuli meidän kaikkien osaksi. Synnin palkka on jokaisen ihmisen kuolema. Näin olemmekin Jobin ja omien kysymystemme keskiössä. Eikö olekin niin, että kun kunnolla näkee oman syntisyytensä, toivoisi pääsevänsä Jumalan vihaa ja pyhyttä pakoon (jae 13)!

Mutta tiedäthän, ystävä, miten Jumalan viha syntii kohtaan asetui. Tarvittiin Jumalan ainoa Poika. Hän suostui puolestamme kuolemaan ja syntimme sovittamaan. Niin kovasti Taivaan Isä ikävöi meitä, että Hän antoi oman Poikansa kuolla!

Job toivoi hartaasti (jakeet 16, 17). Juuri Golgatalla Jumala lukitsi kaikkien ihmisten kaikki synnit kukkaroon, lukitsi ne sellaisella sinetillä, joka varmasti pitää, peitti ne sellaiseen piiloon, että niin kuin psalmin kirjoittaja muistuttaa: Herra ei niitä enää muista. Ystävä, kaikki sinun syntisi on heitetty hänen selkensä taa eikä

Herramme käänny niitä katsomaan, koska hän katsoo sinua oman Poikansa ristin läpi!

Saman sai Jobkin ymmärtää painis-kellessaan kärsimysten keskellä. Kun ystävät väittivät, että jumalatonta Jobia odottavat onnettomuudet, hän viiden seuraavan luvun kuluessa vakuuttui, että hänellä varmasti on Puolustaja korkeudessa. Vaikka kaikki ihmiset hänet hylkäisivät, hän tietää lunastajansa elävän ja saavansa nähdä Jumalan (19: 25 – 27a).

Jeesuksen Kristuksen veri on vuotanut Golgatalla sinun syntiesi ja minun

syntieni edestä, ja hänen kuolemansa ja ylösnousemisensa tähden myös me saamme kerran, yhdessä Jobin kanssa, nähdä Herramme ja Vapahtajamme kasvat! Hän meni edeltä valmistamaan meille sijaa taivaan kodissa. Hautamme hän pyhitti lepopaikaksi ja taivaassa saamme hänet nähdä kasvoista kasvoihin, kuin myös ne poisnukkuneet rakkaamme, jotka täällä turvasivat Jeesuksen sovitustyöhön. ”Minä saan nähdä Jumalan”, luottaa Job. Näin saamme ystävät mekin sanan lupauksiin luottaa.

”Itseesi ethän katso, vaan uhriin Golgatan / ja tyhjään hautaan Herran, hän voitti kuoleman.” (SK, 66.)

Helvi Syrjälä

Median käyttö evankeliumin levittämisessä

Lehtikirjoitukset

OTO-työntekijät asuvat eripuolilla Suomea, joissa ilmestyy paikallisia sanomalehtiä. Näitä tulisi käyttää hyväksi evankeliumin levittämiseksi. Voit esimerkiksi kerätä ryhmän, jossa jokainen vuorollaan kirjoittaa esim. viikon tekstistä ns. hartauskirjoituksen. Nurmijärvellä on tällainen ryhmä. Kirjoittajia on 4 - 5 henkeä. Ilmeisesti tällaista on muuallakin, niistä voisi ilmoitella. Mikäli tällaista ei ole, niin ryhdy toimeen, aluksi vaikka yksinkin. Nettiaikakautena voit jo kirjoittavilta pyytää valmista aineistoa, jota he varmasti jakavat myös sinun paikkakuntasi lehteen.

Myös muita evankeliumia sisältäviä artikkeleita, jopa kuvien kanssa, kannattaa tarjota paikallisiin lehtiin. Tein jutun evankeliumijuhlista kuvien kanssa paikalliseen lehteen. Yritin seurakuntien edustajien kokouksessa innoittaa, että kaikki olisivat vieneet juttuja. Näin kuinka Pirkko Ojala keräsi aineistoa ja kuvia lehtijuttua varten, tämä velvoitti minua tekemään samaa. Ilmeisesti oto-työntekijöitä ei enemmälti ollut tässä seurakunnan edustajien kokouksessa. Lehtikirjoituksia meidän tulisi toimittaa muistakin aiheista; uskon perusteista, siitä miksi olen luterilainen, mitä Tunnustuskirjat sanovat erilaisista aiheista jne.

Kirjoitin vanhan kirkkolain aikana sen sisällöstä, jota eivät seurakuntalaiset, eivätkä aina papitkaan, kovin hyvin tunteneet. Kirjoitin, mitkä ovat seurakuntalaisen velvollisuudet ja oikeudet, myös pappien velvollisuuksista kirjoitin. Vanhan kirkkolain mukaan papilla oli oikeus nuhdella avopareja (susipareja), vaikka he eivät olleet seurakuntalaisia, vaan asuivat seurakunnan alueella. Ovatko nyt ajat toiset? Tunnustuskirjojen sisältö olisi kyllä nytkin hyvä tuoda esille, kun luottamusmiehet sitä hyvin vähän tuntevat ja kun edessä on uudet seurakuntavaalit.

Kotisivut

Tietokoneet ovat tätä päivää ja monella niitä varmaan onkin. Valtiovalta edellyttää laajakaistan levittämistä ja laajentamista kaikkialle Suomeen, joten sen ei pitäisi olla ongelma. Tosin laajakaistan kuukausimaksut ovat ottamassa eläkeläisen vähistä tuloista osan. Mikä nyt ei maksaisi, mutta jos sitä voisi käyttää evankeliumin levittämiseen, niin levittäminen ei sitten maksa juuri mitään. En ole vielä saanut aikaiseksi omaa kotisivua. Kotisivun lisäksi tulisi tehdä oma käyntikortti, minkä voisi antaa vastaantulijalle (tosin se saisi tapahtua PH johdattamana). Kotisivun tekemisessä auttaa varmasti se, että sivuun voi liittää linkkeinä

jo valmista materiaalia vaikka millä mitalla. Tosin valmis materiaali tulee kunkin valita oman vakaumuksensa mukaisesti.

Esimerkkinä esittelen Rita ja Hannu Ilolan kotisivut. Heidän sivunsa avautuvat osoitteessa www.ritajahanuilola.palvelee.fi. Iloloiden kotisivut ovat todella laajat. Ehkä meille riittäisi suppeampi muoto. Oletko jo käynyt heidän kotisivuillaan? Heidän esimerkkinsä voisi olla meitä innoittamassa omien sivujen tekemisessä.

Jos haluat tehdä omat kotisivut, niin käy osoitteessa www.nettisivu.org. Nettisivu.org tarjoaa sinulle erittäin helppokäyttöiset, automaattisesti asennettavat sekä ilmaiset kotisivut.

Ainoaksi huolenaiheeksi jää ainoastaan sisällön lisääminen sivuille. Rekisteröitymisen jälkeen kotisivusi ovat käytövalmiit. Oheiselta sivulta saat tietoa myös oman blogin luomisesta.

Facebook

Facebookissa näkyy syntyvän erilaisia ystävärenkaita. Olen moneen liittynyt, mutta en ole siellä juuri paljon surffailnut, joten en osaa sanoa, miten sitä voisi käyttää. Ehkä voi luoda myös avoimen sivun, jonne kuka tahansa voisi mennä. Ehkä tästä seuraavassa toimittajien kokouksessa keskustellaan. Kerro kokemuksistasi ja anna palautetta ko. asiasta meille.

Esko Haapalainen

Haastattelussa Pasi Palmu

Pasi osoittautui, kuten nyt etukäteen oletinkin, varsin päteväksi haastatteltavaksi. Matkan varrella toimittajalle myös lipsahti pari amatöörimäistä käytännön virhettä (joista ei sen enempää). Onneksi yhteydenotto Pasiin sai homman taas rullaamaan ja aivot raksuttamaan. Kiitos Pasi avusta! Eli tällaisia kyselin ja Pasi vastasi näin:

Kuka olet, mistä olet kotoisin ja miten olet päätenyt Kälviälle?

Olen Pasi Petteri Palmu, nousut siivilleni 36 vuotta sitten Kotkan kaupungissa ja liidellyt pikkuhiljaa tänne Keski-Pohjanmaalle. Helsingin opiskeluvuosien jälkeen aloitin Perhon seurakunnassa 1998. Vuoden 2003–04 olin RUK:n vs. sotilaspastorina. Sieltä tulin Kälviän kappalaisen virkaan, ja nyt syksyllä olen aloittamassa Sley'n piiripappina. Tärkein vaikutin jokaiseen tehtävään on ollut kutsu, jota en jostakin syystä ole voinut vastustaa. Puhuisin johdatuksesta.

Olet hiljattain liittynyt Sley'n työntekijäkaartiin vahvan kannatusrenkaan tukemana. Mikä työssäsi

on muuttunut, mikä pysyy entisellään? Mitä kannatusrenkaan muodostuminen taaksesi kertoo Sinulle itsellesi?

Työni Sleyssä alkaa syyskuun puolivälissä. Silloin kalenterista harvenevat seurakuntapapin työhön kuuluvat toimitukset eli ristiäiset, hautajaiset ja häät. Viikko-ohjelmaan eivät enää kuulu myöskään syntymäpäiväkäynnit, aamunavaukset, laitoshartaudet, virastopäivystykset ja johtokuntien kokoukset. Tilalle astuu herätysliikepapin työ, jossa korostuu herätysliikeväen hoito Jumalan sanalla ja sakramentilla sekä uusien tavoittaminen autuuden nautintaan, niin kuin vanhat sanovat.

Kannatusrenkaan ripeä muodostuminen rohkaisi tarttumaan työkutsuun. Minulle tuo joukko kertoo siitä, etten ole yksin jossakin pakanamaalla tätä savottaa tekemässä. Suuri joukko palaa evankeliumin asialle Keski-Pohjanmaalla. He pitävät keskeisenä samaa kuin minäkin: että koko maailman autuudesta tulisi uskon kautta mahdollisimman monen autuus, että elävä sana juurtuisi sieluihin ja ihmiset eläisivät ja kuolisivat uskossa Jeesukseen.

Millainen on toiminta-alueesi ja työnkuvasi?

Toiminta-alueeni on Keski-Pohjanmaan piiri. Toivon, että saisin mahdollisimman paljon omistautua tälle alueelle – kovin nihkeästi tulen lupaamaan tilaisuuksia muualle! Se, joka on kaikkialla, ei ole lopulta missään. Työnkuva hahmottuu vähitellen. Vireät osastot pitävät huolta siitä, ettei aika käy pitkäksi, mutta on minulla omiakin suunnitelmia. Piirin keskus on Kokkola, johon pitää jo väestömäärän takia satsata. Ohtakaran leirikeskus on hieno mahdollisuus. Ei ole mahdollista selvittää yksityiskohtaisesti kaikkia suunnitelmia, mutta käytännössä pyrin jalkauttamaan Sley'n strategiaa yhä vahvemmin alueellemme: messut, painopiste nuorempiin ikäluokkiin, raamattuopetus ja siitä nouseva lähetysnäky. Iso vapaehtoisten joukko, kuten oto-työntekijät, on korvaamaton voimavara.

Miten olet tullut mukaan evankeliseen toimintaan?

Opillisessa epäselvyydessä ja epävarmuudessa elettyjen nuoruusvuosien jälkeen uskonasiat selvisivät evankelisen liikkeen isän, Fredrik Gabriel Hedbergin julistuksen äärellä. Hänen kirjansa Uskonoppi autuuteen merkitsi minulle evankelista murrosta. Sitten hakeuduin elävään yhteyteen herätysliikkeen kanssa. Melkein 20 vuotta olen ollut kiinteässä yhteydessä Sleyhyn. Jotkut ovat tänä aikana

luulleet minua Sley'n työntekijäksi; ehken ole osannut olla kovin kansankirkollinen...

Olet ollut seurakuntapappina jo useamman vuoden. Mikä siinä työssä on parasta, mikä huonointa?

Jään varmasti kaipaamaan kontaktia sellaisiin ihmisiin, jotka eivät osaa tai halua lähteä hengellisiin tilaisuuksiin. Paikallisseurakunnassa on laaja kosketuspinta kansaan, joka tarvitsisi evankeliumia. Kunnioitait heitä, jotka ahertavat seurakunnissa uskollisesti vuodesta toiseen. Seurakuntatyön paras puoli on joskus myös sen ikävin piirre: aina ei voi välttää seremoniamestarin vaikutelmaa, kun on vaikkapa vihkimässä ihmisiä, joita ei koskaan ole tavannut eikä senkään jälkeen näe enää koskaan. Myös ristiäisissä pitää joskus kysellä itseltään, voiko tämä lapsi tosiaan saada kristillisen kasvatuksen. En jää ikävöimään kansankirkon sisäisesti hyvin ristiriitaista ilmapiiriä. On kuluttavaa tehdä työtä kirkossa, joka ei kykene selkeästi määrittelemään perustehtävänsä eikä ainakaan niin, että kaikki siihen sitoutuisivat. Määrittelyt jäävät pakostikin tasolle 'Kirkko auttaa, neuvoa, palvelee'. Toisaalta kirkollisverojen mahdollistama tukiorganisaatio katoaa nyt ympäriltä ja toiminta yhdistyksessä näyttyy paljon kotikutoisempana.

Miten visioisit kirkkomme ja Sley'n tulevaisuutta vuonna 2025? Jatkammeko yhdessä vai erikseen?

Kirkon lähitulevaisuuden ennustaminen on viime vuosina ollut hyvin helppoa: vilkaisu Pohjanlahden yli on riittänyt. 15 vuoden päähän en uskalla ennustaa, koska olemme Ruotsia enää vain vähän jäljessä. Mitä sitten tapahtuu kun rahat loppuvat tai kirkko menettää julkisoikeudellisen asemansa? Minusta tärkeämpää on jatkuvasti kysyä, missä itse olemme nyt ja 15 vuoden kuluttua. Meidän olisi oltava pyhien yhteisössä, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit Kristuksen asetuksen mukaisesti toimitetaan, kuten Tunnustuksemme kirkon määrittelee. Jos Sley voi palvella tässä ja nuoret ikäluokat sitoutuvat samaan, tulevaisuutemme on valoisa. Jos tämä Jumalan lasten kokoontuminen ruokintapaikalle ei ole mahdollista kansankirkossa, sen pitää sitten tapahtua ilman kansankirkkoa. Joka tapauksessa on varauduttava yhä suurempaan taloudelliseen omavaraisuuteen. Väitän, että jos nyt tavoittelisimme kirkollista hovikelpoisuutta, koko Sleytä ei olisi enää vuonna 2025.

Mikä raamatunkohta tai jokin (hengellinen) kirja on puhutellut Sinua viime aikoina erityisesti? Mikä on mielestäsi Lutherin paras teos?

Tällä hetkellä alitajunnassa pyörii ensi sunnuntain saarna. Silloin luetaan Jeesuksesta, joka itkee Jerusalemin kohtaloa, koska se ei tuntenut etsikkoaikaansa (Luuk. 19: 41 - 49). Mikä voi olla puhuttelevampaa kuin se, että Vapahtaja itkee uppiniskaisen ihmiskunnan kohtaloa? Lutherin teokista suosittelen ensimmäisenä Isoa katekismusta sille, joka haluaa päästä uskonpuhdistajan sanomaan sisälle.

Lehtemme numeron aiheena on miten viedä evankeliumi eteenpäin? Mikä on oma näkemyksesi asiaan?

Postmodernissa maailmassa sanojen ja tekojen täytyisi kulkea käsi kädessä. Toisin sanoen, Kristuksen omista pitäisi jotenkin näkyä ja kuulua se, miten hyvä on saada elää Jeesuksen omana. Sitten sopiva sana oikeaan paikkaan ja kutsu hyvään tilaisuuteen, kuten Sley'n messuun tai kirkkoiltaan. Pelkkä faktojen kertominen ei riitä. Pitää esittää kutsu: Tervetuloa kotiin!

Mistä Siionin kanteleen laulusta pidät erityisesti ja miksi?

En ole yhden laulun mies. Mielummin etsin aina jonkun vähän oudomman, jotta evankeliumi pääsisi yllättämään. Jos yhtä vaaditaan, sanon nyt 227. Vastakysymys: Voiko pelastussanomaa enää tuon kirkkaammin sanoittaa?

Miten virkistyt vapaa-aikanasi?

Joko ystävien parissa keskustellen tai koirien kanssa luonnossa. Todel-

lista juurihoitoa on kiireetön oleilu veneelläni Itäisellä Suomenlahdella. Hyvä breikki töiden välillä on pakata matkalaukku ja piipahtaa vaikka Keski-Euroopassa.

Sprechen Sie Deutsch (Puhutko saksaa)?

Jawohl! Nicht perfekt, aber komme jedoch zurecht im deutschen Sprachraum. (Tottahan toki, en täydellisesti, mutta pärjään hyvin saksalaisella kielialueella).

Haastattelija: Vesa Naskali

Evankeliumin välityksellä

Lutherin katekismuksen kertaaminen on jatkuvasti terveellistä. Entisaikaan pidettiin katekismussaarnoja. Niiden aika moderneissa ”pakkauksissa” on tullut. Juuri tässä voisi olla meille ajankohtainen haaste.

Toisen uskonkappaleen selitys pitäisi meidän osata ulkoa ja se lukea uudelleen melkeinpä päivittäin. Sama suositus koskee toisiakin uskonkappaleita. Tämä kirjoitukseni liittyy kolmanteen uskonkappaleeseen Pyhän Hengen työstä.

En voi uskoa

Luther aloittaa selityksensä yllättävästi. Minä en voi uskoa! Tätä sanontaa hän tarkentaa: En voi uskoa omasta voimastani enkä järjestäni. Tämä on raju väite ja vastoin yleistä uskonnollista ajattelua. Jos johonkin ihminen kykenee, niin kyllä hän ainakin pystyy uskomaan. Näin ajatellaan ja aika yleisesti opetetaan.

Tähän onkin sanottava, että ihminen on luonnostaan uskonnollinen. Ei maailmastamme puutu uskontoja, vaan ne menevät ihmeellisesti eteenpäin. Jotkut ajattelivat 1960-luvulla, että uskontojen aika on ohi. Ovathan ihmiset tulleet ”täysi-ikäisiksi”. Seppo A. Teinonen näki oikein ja julkaisi laajan kirjan maailman uskonnoista.

Mitä siis ihminen ei voi uskoa omin voimin? Omin neuvoin emme voi uskoa Jeesukseen emmekä tulla hänen tykönsä. Tämä on siis Jumalan sanan totuus meistä. Toisin sanoen ilman Jeesusta olemme toivottomassa tilanteessa, olemme kadotettuja ja tuomittuja. Omat pelastustiet ja neuvot ovat näin auttamatta tukossa.

Pyhän Hengen armotyö

Näin siis Luther opettaa meille ensimmäisenä asiana Pyhän Hengen työstä. Jeesus itse sanoo tämän jäähyväispuheessaan Johanneksen evankeliumissa. Kun Puolustaja tulee, Hän näyttää maailmalle todeksi synnin! Emme näe emmekä tunnusta oikein omaa tilaamme ilman Pyhän Hengen valaisua. Tarvitaan Jumalan sanan kaksiteräistä miekkaa. Lain terä puhkoo ihmisen puolustusmuurit, se ulottaa tiensä ihmisen omaantuntoon ja sydämeen saakka. Näin minusta tulee syntinen. Ensín ehkä näen vähän syntejä, joskus yksi väärä teko pysäyttää. Mutta vähitellen alkaa paljastua sydämen turmelus, kadotuksenalainen tila. Tämä ystävät on Pyhän Hengen armotyötä.

Kun Luther sanoo tämän Pyhän Hengen työn tapahtuvan ”evankeliumin välityksellä”, hän tässä käyttää evankeliumi -sanaa laajassa merkityksessä.

Evankeliumi on Jumalan sana kaksi-
teräisenä miekkana.

Kristus yksinään

Mutta sananjulistaja ei saa koskaan pysähtyä vain lain miekan käyttöön. Kirkkaana ja kaiken keskuksessa tulee kuulua evankeliumin vapauttava sana. Kristuksen täytetyn työn tähden, Hänen verisen ansionsa tähden, kaikki synnit on annettu anteeksi. Kadotettu ja tuomittu ihminen saa kuulla synninpäästön sanan. Jeesuksen nimessä ja veressä kaikki synnit on anteeksi annettu Jumalan lasten illoon, vapautteen ja rauhaan saakka.

Kun opetuslapset olivat kirkastusvuorella, ensin siellä olivat Mooses ja Eliakin. Mutta nostaessaan katseensa uudelleen opetuslapset näkivät Jeesuksen yksinänsä. Tässä on evankeliumin julistamisen ydinkohta. Saadaan katella Jeesusta yksinänsä, Jumalan karitsaa joka otti pois maailman synnin. Hänessä on autuutemme. Hänessä on taivas ja kaikki taivaan aarteet. Muista siis aina sanaa selittäessäsi tuoda selvästi esille tämä ydinkohta: Täysi armahdus Jeesuksen veressä.

Luota evankeliumin voimaan!

Kun Luther opettaa Pyhän Hengen työstä kolmannessa uskonkappaleessa, hänellä on silmissään valtavat näköalat. Näin Pyhä Henki evankeliumin välityksellä koko kristikuntaa kutsuu,

kokoaa, valaisee ja oikeassa uskossa varjelee.

Kun tätä luen, ymmärrän Lutherin rohkaisevan meitä jokaista omalla paikallamme toimimaan Kristuksen todistajina. Me usein tunnemme oman heikkoutemme ja taitamattomuutemme. En osaa oikein selittää sanaa. En tavoita ihmissydämiä.

Niin onkin hyvä muistaa, ettemme me ulota ihmissydämeen saakka, eikä tarvitsekaan. Jumalan Pyhä Henki tämän ihmetyön saa aikaan. Hän tekee sen usein meiltä salassa ja tietämättämme. Itsekin olen saanut palautetta ystäviltä vuosien takaa siitä, miten Kristus on kirkastunut ja sana on hoitanut..

Meidän tulee miettiä erilaisia tapoja, miten tänä aikana sanaa viestitämme. Rakkaus on tässäkin kekseliäs. Meillä on suuri vapaus ja monia, monia mahdollisuuksia. Käyttäkäämme niitä rohkeasti.

Mutta älkäämme erehtykö ajattelemaan että näiden keinojen varassa olisi evankeliumin eteenpäinmeno.

Ei työmme ole meidän ihmisten varassa. ”Se on suuremmissa käsissä.” Evankeliumissa on Jumalan voima, dynamiitti (Room. 1: 16 – 17). Pyhä Henki käyttää tätä sanaa ja räjäyttää tien auki sydämeen saakka.

”Sydän kun auki on, sinne Jeesus tekee asunnon. Tänään Häneen uskon, näen aamuruskon, päivä sarastaa.”

Reijo Arkkila

Jumalan voima

16. Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17. Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta." Room. 1:16-17

Muistan elävästi miten vanha rukoi-levaissaarnaaja Kustaa Saloma joskus 1980-luvulla kertoi uskoontulostaan. Ensin tuli, niin kuin hän sanoi lakiherätys. Kustaa tunsu miten syntinen hän oli ja teki parannusta, teki lain töitä.

Tätä vaihetta hänellä kesti kymmenen vuotta Jolloin tuli armoherätys. Laki oli tehnyt Kustaasta syntisen, mutta sitten kun armo tuli evankeliumin valtavalla voimalla, Se teki Kustaasta roiston. Hänestä tuli roisto, jonka oikea paikka oli ristillä ryövärin paikalla.

Luvialainen mies Eemil Lehtimäki kertoi miten hän oli mielestään oikein hyvä ja kunnollinen, mutta sitten eräänä iltana huomasi, että tänään ei kaikki ollut mennytkään ihan kohdalleen. Niinpä Eemil päätti iltarukouksensa lopussa: Huomenna kun herään teen kaikki viimeistä piirtoa myöten oikein. Mutta kuinka ollakaan aamuaskareita tehdessään

Eemil huomasi että ”vanha Aatu” oli herännyt jo paljon ennen häntä.

Pelkään, että useimmat meistä jäävät eliniäkseen ”lakiherätyksen tilaan”, ollaan hyviä ihmisiä, käydään kirkossa, seuroissakin ja tehdään hyviä töitä, mutta evankeliumi, Jumalan voima ei saa murtaa sydäntä. Toisin sanoen ihminen ei ehkä koskaan opi tuntemaan, kokemaan Jumalan armoa käytännössä, vaan elää jatkuvassa epävarmuudessa ja pelossa tai väärässä varmuudessa -- minähän noudatan lakia. Aina vaan on puuttumassa kaikkein tärkein – Jeesuksen sisäinen tunteminen ja sen mukana kaikki.

Miksi näin on? Eihän koskaan ole niin paljon ollut kuultavissa evankeliumia kuin nyt. Aivan, juuri tältäähän se näyttää, mutta mitä se on se saarna jonka kuulemme. Väitän että useimmat saarnat, joita Suomen kirkkoissa nykyisin pidetään ovat ns. sosiaalista evankeliumia, josta Paavali sanoisi: toisenlaista, siis juuri sitä jota vaikka enkeli taivaasta tulisi puhumaan, ei pitäisi uskoa. Galattalaiskirje 1:8. Tämä sosiaalinen evankeliumi, jota kuulemme, ei oikeastaan ole evankeliumia lainkaan, vaan lakia, joka ei koskaan johdata ketään armon tuntemiseen, ei siihen ryövärin paikalle ristin juurelle Jeesuksen tykö.

Siinähan se nimittäin kristityn paras paikka on niin kuin laulussa sanotaan Ristin luona kiusatulla paras paikka on. Saakoon siis kirkas evankeliumin Julistus, Jeesuksen veriarmon julistus huuhtoa jokaisen sydäntä. Kuulutakoon jokainen saarnaaja Jeesuksen veren voittovoimaa, kutsukoon syntisiä vastaanottamaan Jumalan armon,

niin ettei se jää turhaksi, ja yhdessä me saamme kiittää:

*Kiitos kun näin vedät armosi köysin,
kiitos kun luoksesi houkuttelet.
Kiitos kun haavoissas rauhani löysin,
kiitos kun syntistä karkota et.
Armoa riittää, aina saan kiittää,
niin ovat polkusi ihmeelliset.*

Antti Koivuniemi
Huittinen

OTO-kurssi Karkun Evankelisella opistolla

- kurssi on tarkoitettu uusille oto-vastuukantajille
- kurssi on Evankeliumiyhdistyksen antamaa koulutusta vapaaehtoistyöntekijöilleen, eikä maksa osallistujille mitään (omin liinavaattein)
- matkat opistolle jokainen kustantaa itse
- I-jakso on 29-31.2010
- II-jakso on 11.-13.2.2010
- ilmoittaudu opistolle, p. 03-5134151 viimeistään kahta viikkoa ennen kumpaakin osiota
- lisätietoja Ville Auvinen, ville.auvinen@sley.fi